

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 14/10
Люксембург, 25 февруари 2010 г.

Решение по дело C-386/08
Firma Brita GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Продукти с произход от Западния бряг на река Йордан не могат да се ползват от преференциалния митнически режим по Споразумението ЕО—Израел

Твърдението на израелските власти, че произведени в окупираните територии продукти се ползват от предоставеното на израелските стоки преференциално третиране, не обвързва митническите органи на Съюза.

Европейската общност е сключила последователно две евро-средиземноморски споразумения за асоцииране, първото с Израел (Споразумение ЕО—Израел¹) и второто с Организацията за освобождение на Палестина (Споразумение ЕО—ООНП²), като последната действа в полза на палестинската администрация на Западния бряг и Ивицата Газа. Тези споразумения предвиждат по-конкретно, че вносът в Европейския съюз на промишлените продукти с произход от Израел и от палестинските територии е освободен от мита и че компетентните органи на страните си сътрудничат с оглед определяне на точния произход на продуктите, които се ползват от преференциалния режим.

Brita е германско дружество, което внася апарати за газирание на вода, както и аксесоари и сиропи, произведени от израелски доставчик, Soda-Club Ltd, чиято производствена база е разположена в Mishor Adumin, на Западния бряг на река Йордан, източно от Йерусалим.

Brita иска да внася в Германия доставяни от Soda-Club стоки. Дружеството уведомява германските митнически органи, че стоките са с произход от Израел и поради това иска да се ползва от преференциалния режим по Споразумението ЕО—Израел. Тъй като подозират, че продуктите са с произход от окупираните територии, германските власти искат от израелските митнически органи да потвърдят, че те не са били произведени в тези територии.

Въпреки че израелските власти потвърждават, че въпросните стоки са с произход от зона, за която те отговарят, на въпроса дали стоките са били произведени в окупираните територии те все пак не отговарят. По тази причина германските власти в крайна сметка отказват да предоставят на Brita преференциалния режим, на основание, че не могло да се потвърди със сигурност, че внесените стоки попадат в приложното поле на Споразумението ЕО—Израел.

Brita обжалва това решение и Finanzgericht Hamburg (финансовият съд в Хамбург, Германия) отправя запитване до Съда дали стоките, произведени в окупираните палестински територии, чийто произход от Израел е потвърден от израелските власти, могат да се ползват от въведения със Споразумението ЕО—Израел преференциален режим.

¹ Евро-средиземноморско споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и държавата Израел, от друга страна, подписано в Брюксел на 20 ноември 1995 година (ОВ L 147, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 73, стр. 206).

² Евро-средиземноморско временно споразумение за асоцииране в областта на търговията и сътрудничеството между Европейската общност, от една страна, и Организацията за освобождение на Палестина (ООНП), действаща в полза на палестинската администрация на Западния бряг и Ивицата Газа, от друга, подписано в Брюксел на 24 февруари 1997 година (ОВ L 187, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 15, стр. 19).

В постановеното днес решение Съдът установява, че **всяко от двете споразумения за асоцииране има свой собствен териториален обхват**: Споразумението ЕО—Израел се прилага за територията на държавата Израел, докато Споразумението ЕО—ООН се прилага за територията на Западния бряг и Ивицата Газа.

Съдът посочва, че общото международно право забранява създаването на задължения за трета страна, каквато е палестинската администрация на Западния бряг на река Йордан и Ивицата Газа, без нейното съгласие за това. Следователно Споразумението ЕО—Израел не може да се тълкува по такъв начин, че палестинските власти да бъдат принудени да се откажат да упражняват предоставената им съгласно Споразумението ЕО—ООН компетентност, по-специално по отношение на издаването на митническите документи, с които се удостоверява произхода на стоките, произведени в териториите на Западния бряг на река Йордан и Ивицата Газа.

При тези условия Съдът постановява, че **продуктите с произход от Западния бряг на река Йордан не попадат в териториалния обхват на Споразумението ЕО—Израел и следователно не могат да се ползват от въведения с него преференциален режим**. От това следва, че германските митнически органи са могли да откажат предоставяне на предвиденото в това споразумение преференциално третиране за разглежданите стоки, на основание че те са били с произход от Западния бряг на река Йордан.

Съдът отхвърля и становището, според което на установените в окупираните територии израелски производители при всички положения трябва да бъде предоставен преференциалният режим — било по силата на Споразумението ЕО—Израел, било въз основа на Споразумението ЕО—ООН. Съдът посочва, че стоки, за които израелските власти са удостоверили, че са с произход от Израел, могат да се ползват от преференциално третиране само по силата на Споразумението ЕО—Израел, при положение, че те са били произведени в Израел.

Що се отнася до твърдението на израелските власти, според което разглежданите стоки са с произход от Израел, Съдът припомня, че произходът на стоките се установява от властите на държавата износител. Всъщност последните са в най-добра позиция да проверяват пряко фактите, обуславящи произхода.

Ето защо при последваща проверка от митническите органи на държавата износител, митническите органи на държавата вносител по принцип са обвързани от резултатите от такава проверка.

Все пак в конкретния случай последващата проверка не се е отнасяла до това дали внасяните продукти са били изцяло произведени в определено място или са претърпели там достатъчна обработка или преработка, за да може да се приеме, че те са с произход от това място. Предметът на тази проверка е свързан със самото място на производството на внасяните продукти с цел да се прецени дали тези продукти попадат в териториалния обхват на Споразумението за асоцииране ЕО—Израел. Всъщност Съюзът счита, че продуктите, получени на места, намиращи се под израелско управление, считано от 1967 г. не се ползват от предвиденото в това споразумение преференциално третиране.

Въпреки изричното искане на германските власти обаче израелските власти не отговарят на въпроса дали продуктите са били произведени в израелските селища на палестинска територия. Във връзка с това Съдът отбелязва, че въз основа на Споразумението ЕО—Израел израелските власти следва да предоставят достатъчно данни за определяне на реалния произход на продуктите.

Тъй като израелските власти не са изпълнили това свое задължение, **твърдението им, че разглежданите продукти се ползват от предоставеното на израелските стоки преференциално третиране, не обвързва германските митнически органи**.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106